

דברי נציגת הבוגרים, מיכל בלקין

אני גאה לעמוד כאן הערב ולהימנות עם בוגרי האוניברסיטה הפתוחה. בחרתי לחלוק עימכם במעמד מרגש זה את חוויית הלימודים המרתקת והמאתגרת שהאוניברסיטה מעניקה ללומדים בה, ואת הסיפור האישי שלי.

המפגש הראשון שלי עם האוניברסיטה הפתוחה היה לפני כ־15 שנה, כאשר החלטתי לפרוש משירות הקבע כקצינה בחיל האוויר. היה לי ברור שמעבר להשתלבות בחיים האזרחיים ארצה ללמוד ולהתפתח, ועמדו בפני כמה אפשרויות.

הבחירה באוניברסיטה הפתוחה לא הייתה מקרית. היה חשוב לי לבחור במוסד אקדמי שיאפשר לי להמשיך את ההתפתחות המקצועית בעבודה וביתר תחומי החיים בצד הלימודים. בנוסף, השאיפה למצוינות, הרצון להתמודד עם אתגרים אינטלקטואליים בכוחות עצמי, להעמיק את הידע ולהשתפר באופן תמידי – תמיד הניעו אותי. ידעתי שהאוניברסיטה הפתוחה מעודדת את כל אלה, וכך מצאתי את עצמי מתחילה ומסיימת תוך שלוש שנים את התואר הראשון בהצטיינות.

במקביל ללימודי עבדתי תמיד, בתפקידי ניהול שדרשו השקעה רבה, מסירות, עשייה ומקצועיות. עם סיום התואר הראשון באוניברסיטה הפתוחה זכיתי לקפיצה משמעותית בקריירה המקצועית שלי כמנהלת. במהלך השנים ותוך התקדמות בתפקידי ניהול שונים הרגשתי צורך להמשיך להתפתח גם במישור האקדמי, והחלטתי להמשיך ללימודי תואר שני במינהל עסקים. זה הזמן להודות ש"פזלתי" הצידה, ואף התחלתי ללמוד במוסד אקדמי אחר. אולם, בתום הסמסטר הראשון, ולאחר שהבנתי שאני זקוקה לשיטת לימוד מאתגרת יותר, שבתי לאוניברסיטה הפתוחה. היום אני מסיימת בגאווה את התואר השני בהצטיינות, כסמנכ"לית, כשליצידי שלושה זאטוטים ובעל.

מנקודת המבט של סטודנטית אוכל לומר, כי לצד הדרישות הגבוהות שמציבה האוניברסיטה, כמו לימוד עצמי, הגשת מ"נים, עמידה במבחנים והגשת עבודות סמינריוניות, חוויית הלימודים באוניברסיטה הפתוחה היא יחידה במינה. האוניברסיטה הפתוחה מספקת לימודים מעמיקים ומיגוון רחב של קורסים מעניינים, היא עדכנית, מחדשת ומתחדשת כל הזמן, היא מפתחת את שיטות הלימוד שלה, ומעניקה לסטודנט חוויית שירות ברמה גבוהה – סגל מרצים איכותי, אוזן קשובה, לימודים מרוחקים אשר מקילים מאוד בימים בהם הזמן הפך משאב מוגבל, התחשבות בצורכי הסטודנט, או במשפט אחד, היא ניצבת "עם הפנים לסטודנט". בבסיסה האוניברסיטה פתוחה לכולם, והיא מעניקה לכל אדם את ההזדמנות לרכוש תואר אקדמי ברמה גבוהה, וכך ממחישה הלכה למעשה את הערך של שוויון חברתי. ולבסוף, כמו כל ארגון שאנשים הוא חלק אינטגרלי מליבת העשייה שלו, היא מאפשרת יצירת קשרים חברתיים ומקצועיים שתורמים לאווירה הכללית.

נהוג לחשוב שהאוניברסיטה אינה החיים האמיתיים. ד"ר קן רובינסון, יועץ בתחום החינוך לממשל האמריקאי, הטיב לנסח את ההבדל בין בית ספר

לבין החיים כשאמר: "בבית הספר המורים מלמדים (אתה לומד), ואחר כך אתה נבחן. בחיים אתה נבחן (בתוצאות של החלטותיך ופעולותיך), ואחר כך לומד (את הלקח מהטעויות ומההצלחות שלך כאחד).

ניסיוני לימד אותי שהאוניברסיטה הפתוחה היא החיים האמיתיים: חומרי הלימוד האקדמיים הם בעלי זיקה ישירה לשטח, ומשמשים בסיס איתן לעולם העבודה. שיטת הלימוד הייחודית מושתתת על משמעת עצמית, נחישות, התמדה, שאיפה למצוינות, התמודדות עם אתגרים, חשיבה ביקורתית, יצירתיות, יוזמה, וחתירה להשגת מטרות, והיא מקנה לבוגרים כלים יישומיים טובים להתמודדות במגרש החיים האמיתיים.

מנקודת המבט של מעסיקה אני מלאת הערכה לבוגרים של האוניברסיטה הפתוחה, ויודעת שמעבר להיבטים המקצועיים של תפקידם הם מגיעים בשלים לעשייה איכותית, והם בעלי מיומנויות תיפקודיות גבוהות.

אני רוצה לנצל במה זו ולומר תודה מיוחדת לבני הזוג, לבנות הזוג, ולמשפחות היקרות – על שתמכתם בנו לאורך הדרך. ההצלחה שלנו היום היא גם הצלחתכם.

לסגל ההוראה, אנו, הבוגרים והמוסמכים, מודים מקרב לב על ההוראה והסיוע שנתתם לנו במהלך הלימודים, ועל תביעתכם מאיתנו למצוינות ללא פשרות.

בנימה אישית, אני מבקשת להודות למשפחתי היקרה: להורי שהתייצבו בזמן לבייביסיטר כשאני בבחינה, לבעלי האהוב דותן שתמך והאמין בי, ולילדי – נועה, יעל ואיתמר – שליוו אותי בלימודי צמוד צמוד עוד מהבטן.

אסיים בציטוט מדבריו של פיטר דרוקר, אבי תורת הניהול המודרנית: "הדרך היחידה לנבא את העתיד היא להיות בעל הכוח לעצב אותו".

עמיתי היקרים, בתקופה שבה השאיפה לצדק החברתי תופסת מקום משמעותי בחיינו, וכשאנו מצוידים בכלים ובמיומנויות נוספים, מוטלת עלינו האחריות להשתמש בתבונה בידע ובכלים שרכשנו, לפעול בנחישות, ולעצב את העתיד הטוב שכולנו מייחלים לו.

דברי נציג הבוגרים, גל אמיר

ואם בתודות עסקינו, הרי שכאן אנחנו קהל מעורב. ישנם הבוגרים, הרשאים מעכשיו לזקוף את ראשם, וכמוני, לומר בגאווה, "אני בוגר של האוניברסיטה הפתוחה". ישנן המשפחות, שיכולות להיות גאות לא פחות. משפחות, שכמו משפחתי-שלי נאלצו במשך כמה שנים להבין ש"היום צריך להיות בשקט כי לאבא יש בחינה", או "היום אבא נוסע ללמוד בתל אביב ויחזור מאוד מאוד מאוחר". תודה לשילה, לאלמוג, ולפלא, שבלעדיהם לא הייתי כאן היום. כן אני רוצה להודות, בשמי ובשם הבוגרים האחרים, למרצים, למנחים, לצוות ההוראה ולכל עובדי האוניברסיטה, שאיפשרו לי את חוויית הלימוד, ומסירותם הרבה היא שהביאה את כולנו למקום בו אנו נמצאים כיום.

האם, אחרי כל אלו, אני מבין את הציטוט של ז'יז'ק שפתחתי בו? לא ממש. אבל הלימוד הוא תהליך, הוא דרך, הוא לעולם אינו מסתיים. והדרך חשובה יותר מהמטרה. בדיוק לשם כך קיים התואר השני בלימודי תרבות. אז ניפגש כאן בדיוק, עוד שבע שנים.

יש המייחסים לפילוסוף הסלובני סלבו ז'יז'ק את האמרה: "הברירה העומדת בפני המנתחים את הסמנטיציזם ההרמנויטי אינה פשוטה: ללכת בעקבות כפל המשמעות של הסימולקרה הבודריארית, או להודות באפשרות קיומו של מסמל אבסולוטי". מי שלא הבין, לא נורא. גם אני בהתחלה לא הבנתי.

בשנת 2005 הייתי כבר 13 שנים אחרי סיום לימודי התואר הראשון במשפטים, והרגשתי חָסֵר משמעותי ביכולת שלי להבין טקסטים מהסוג הזה. אבל לימודי תואר שני נראו לי עניין מורכב, מסובך ויקר, והשקעה של זמן שלא הייתי יכול לעמוד בה, כמפרנס וכהורה. כתושב הגליל הרחוק לא יכולתי לחשוב על לימודים סדירים באוניברסיטה, אשר דורשים השקעה של נסיעות וימי עבודה. חטאי הארציים הביאו אותי לקורס נהיגה מונעת שהתקיים במכללה שבה התקיימו גם קורסים של האוניברסיטה הפתוחה, והצצתי בעלון של התוכנית הרב-תחומית ללימודי דמוקרטיה. הצצתי - ונפגעתי, ושבע שנים אחרי כן אני עומד כאן ומדבר על זה.

"הלימוד הוא תהליך חווייתי. הוא מעצב את האישיות. אני עכשיו אדם טוב יותר בזכות הלימוד"

להתחבר מחדש להוויה הסטודנטיואלית, אחרי 13 שנים של הפסקה, זה כמו מכשיר חשמלי ישן שפתאום מתחבר לחשמל. והחוויה הזו היא לא רק ההרצאות, הקורסים, והישיבה במזנון בקמפוס רמת אביב עם החברים ללימודים, שלעיתים היא מעשירה ומלמדת יותר מההרצאה עצמה, אלא גם ההתמודדות העצמית עם הטקסטים, עם הממ"נים, ועם החומר התיאורטי, לבד, בבית, בחדר העבודה מול המחשב. ההתמודדות הזו היא מבחינתי העיקר, אבל לא התמודדתי לבד. נעזרתי בסגל מרצים נהדר, שלא נפל בדבר ממורי ורבותי בפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית בלימודי התואר הראשון.

הלימוד הוא תהליך חווייתי. הוא מעצב את האישיות. אני עכשיו אדם טוב יותר בזכות הלימוד. הבחירה שלי בלימודי הדמוקרטיה מסייעת לי להבין את העולם שמסביבי טוב יותר, ולתפקד בו באופן מודע כאדם וכאזרח. בימים הללו, הקשים, בהם אנחנו נחשפים לתהליכים מורכבים של קבלת החלטות בנושאים קריטיים המשפיעים על כולנו, אני רואה חשיבות עליונה לכך שהתהליכים האלו יהיו מובנים לי, ושבעמרכת הזו, אני, וכל אדם אחר, נתפקד כאזרחים מודעים ומשתתפים במערכת דמוקרטית, ולא כנתינים המובלים במשעול מסומן מראש. לימודי הדמוקרטיה איפשרו לי להבין טובה יותר את העולם, אבל הדברים נכונים גם לגבי כל דיסציפלינה אחרת. אני בטוח שבוגרי הקורסים השונים בתארים השונים חווים אותה תחושה של יָדַע, של הבנה טובה יותר של העולם שמסביבם, בין אם למדו מדעי החברה, מדעי הרוח, ביולוגיה או מינהל עסקים. יָדַע הוא חירות. אני עכשיו אדם חופשי יותר. האוניברסיטה הפתוחה היא שנתנה לי את הכלים לכך, ועל כך אני אסיר תודה.

